TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2018. gada 20. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – LESD 108. panta 3. punkts – Regula (EK) Nr. 794/2004 – Paziņotas atbalsta shēmas – 4. pants – Pastāvoša atbalsta grozīšana – Atbalsta shēmas finansēšanai piešķirto nodokļu ieņēmumu ievērojams palielinājums salīdzinājumā ar Eiropas Komisijai paziņotajām aplēsēm – Sākotnējā budžeta robežvērtība 20 % apmērā

Lieta C-510/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* (Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 21. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 29. septembrī, tiesvedībā

Carrefour Hypermarchés SAS,

Fnac Paris,

Fnac Direct,

Relais Fnac,

Codirep,

Fnac Périphérie

pret

Ministre de Finances et des Comptes publics.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši K. Vajda [*C. Vajda*], E. Juhāss [*E. Juhász*], K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

ģenerāladvokāts: N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretāre: V. Džakobo-Peironnela [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 21. septembra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – franču.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *Carrefour Hypermarchés SAS*, *Fnac Paris*, *Fnac Direct*, *Relais Fnac*, *Codirep* un *Fnac Périphérie* vārdā – *C. Rameix-Seguin* un *É. Meier*, *avocats*,

– Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *J. Bousin*, pārstāvji,

– Grieķijas valdības vārdā – *S. Charitaki* un *S. Papaioannou*, pārstāves,

– Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kam palīdz *S. Fiorentino*, *avvocato dello Stato*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *B. Stromsky* un *K. Blanck-Putz*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2017. gada 30. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 108. panta 3. punkta, kā arī Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108. panta] piemērošanai (OV 2004, L 140, 1. lpp., un labojums – OV 2005, L 25, 74. lpp.), 4. panta interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedībām starp *Carrefour Hypermarchés SAS*, *Fnac Paris*, *Fnac Direct*, *Relais Fnac*, *Codirep* un *Fnac Périphérie* un *ministre des Finances et des Comptes publics* [finanšu un publisko pārskatu ministrs] (Francija) par nodokļa par video ierakstu pārdošanu un nomu, ko samaksājušas šīs sabiedrības, atmaksāšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (EK) Nr. 659/1999

3 Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108. panta] piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.), 1. pantā ir noteikts:

"Šajā regulā:

a) "atbalsts" ir visi pasākumi, kas atbilst kritērijiem, kuri noteikti [LESD 107. panta 1. punktā];

b) "pastāvošais atbalsts" ir:
   i) [..] jebkāds atbalsts, kas pastāvēja pirms Līguma [par ES darbību] stāšanās spēkā attiecīgajās dalībvalstīs, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, [kurš ieviests pirms Līguma stāšanās spēkā un joprojām ir piemērojams];
   ii) atļauts atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, ko atļāvusi Komisija vai Padome;

   [..]

c) "jauns atbalsts" ir atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi;

[..]."

Regula Nr. 794/2004

4 Saskaņā ar Regulas Nr. 794/2004 4. apsvērumu:

"Juridiskas noteiktības labad ir lietderīgi skaidri noteikt, ka par nelieliem atbalsta shēmas sākotnējā budžeta palielinājumiem līdz 20 % apmēram, jo īpaši, lai ņemtu vērā inflācijas ietekmi, nav nepieciešams ziņot Komisijai, jo maz ticams, ka tie varētu ietekmēt Komisijas sākotnējo novērtējumu par shēmas atbilstību, ja citi atbalsta shēmas noteikumi netiek mainīti."

5 Šīs regulas 4. pantā "Vienkāršota procedūra paziņošanai par dažām izmaiņām esošajā atbalstā" ir noteikts:

"1. Regulas [Nr. 659/1999] 1. panta c) punkta nolūkiem izmaiņas esošajā atbalstā ir jebkādas pārmaiņas, izņemot pilnībā formāla vai administratīva rakstura izmaiņas, kas nevar ietekmēt novērtējumu par atbalsta pasākuma saderību ar kopējo tirgu. Tomēr esošas atbalsta shēmas sākotnējā budžeta palielinājumu par summu līdz 20 % apmērā neuzskata par esoša atbalsta izmaiņām.

2. Par šādām turpmāk minētām izmaiņām esošā atbalstā paziņo, izmantojot vienkāršoto paziņojuma veidlapu, kas iekļauta II pielikumā:

a) atļautas atbalsta shēmas sākotnējā budžeta palielinājums par vairāk nekā 20 %;

[..]."

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

6 Ar 2006. gada 22. marta Lēmumu C (2006) 832, galīgā redakcija (Atbalsts NN 84/2004 un N 95/2004 – Francija, Atbalsta pasākumi kino un audiovizuālajiem darbiem), (turpmāk tekstā – "2006. gada lēmums") Komisija atzina vairākas atbalsta shēmas, ko Francijas Republika ieviesusi kinematogrāfijai un audiovizuālajiem darbiem, par saderīgām ar iekšējo tirgu. Šīs shēmas finansē *Centre national du cinéma et de l'image animée* [Nacionālais Kino un audiovizuālo darbu centrs] (turpmāk tekstā – "*CNC*"); šīs iestādes budžetu veido galvenokārt ieņēmumi no trim nodokļiem, proti, no nodokļa par kino biļetēm, nodokļa par televīzijas pakalpojumiem un nodokļa par sabiedrības privātai lietošanai paredzētu video ierakstu pārdošanu un nomu (turpmāk tekstā kopā – "trīs nodokļi").

7 Ar 2007. gada 10. jūlija Lēmumu C (2007) 3230, galīgā redakcija (Atbalsts N 192/2007 – Francija, Izmaiņas NN 84/2004 – Atbalsts kino un audiovizuālo materiālu nozarēm Francijā – Noteikuma par televīzijas nozares ieguldījumu atbalsta kontā kino un audiovizuālajiem darbiem modernizācija), (turpmāk tekstā – "2007. gada lēmums") Komisija apstiprināja izmaiņas minēto atbalsta shēmu finansēšanas veidā pēc nodokļa par televīzijas pakalpojumiem grozījumiem.

8 Prasītājas pamatlietā lūdza atmaksāt nodokli par sabiedrības privātai lietošanai paredzētu video ierakstu pārdošanu un nomu, ko tās ir samaksājušas 2008. un 2009. gadā attiecībā uz *Carrefour Hypermarchés* un no 2009. līdz 2011. gadam attiecībā uz pārējām sabiedrībām. Tās norāda, ka šis nodoklis ir iekasēts, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu, jo Francijas Republika nav paziņojusi Komisijai par palielinājumu, kāds triju nodokļu kopējiem ieņēmumiem bija no 2007. līdz 2011. gadam (turpmāk tekstā – "attiecīgais laikposms"). Kā norāda prasītājas pamatlietā, kuras pamatojas uz *Cour des comptes* [Valsts kontroles] (Francija) 2012. gada augustā sagatavoto ziņojumu par *CNC* vadību un finansējumu (turpmāk tekstā – "Valsts kontroles ziņojums"), šis palielinājums izraisīja atbalsta shēmu finansēšanas veida būtisku grozījumu, kas pārsniedz robežvērtību 20 % apmērā, kura noteikta Regulas Nr. 794/2004 4. pantā.

9 Šajā saistībā iesniedzējtiesa pauž, ka, lai gan 2007. gada lēmumā bija sniegtas aplēses, saskaņā ar kurām nodokļa par televīzijas pakalpojumiem grozījumu rezultātā attiecīgajā laikposmā galvenokārt palielinājās *CNC* līdzekļi, rezultātā vislabvēlīgākajā gadījumā šī nodokļa ieņēmumi 16,5 miljonu EUR apmērā gadā saskaņā ar Valsts kontroles ziņojumu attiecīgajā laikposmā faktiski varēja palielināties vidēji līdz 67 miljoniem EUR. Tādējādi Komisija 2007. gada lēmumu esot pamatojusi ar aplēsēm, kuras vēlāk ir izrādījušās nepareizas.

10 Šādos apstākļos *Conseil d'État* [Valsts padome] (Francija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Gadījumā, kad atbalsta shēma tiek finansēta no piešķirtajiem līdzekļiem, ja dalībvalsts pirms to īstenošanas ir tiesiski paziņojusi juridiskos grozījumus, kas būtiski ietekmē šo shēmu un it īpaši grozījumus, kuri attiecas uz tās finansēšanas veidu, – vai šai shēmai piešķirto finanšu līdzekļu summas ievērojamais palielinājums salīdzinājumā ar Eiropas Komisijai iesniegtajām [aplēsēm] ir vai nav būtisks grozījums LESD 108. panta 3. punkta izpratnē, kurš var pamatot jaunu paziņošanu?

2) Kā tādā gadījumā ir piemērojams iepriekš minētais Regulas Nr. 794/2004 4. pants, atbilstoši kuram pastāvošas atbalsta shēmas sākotnējā budžeta palielinājums par vairāk nekā 20 % ir šīs atbalsta shēmas grozījums, un it īpaši:
   a) kā tas saskan ar LESD 108. panta 3. punktā noteikto atbalsta shēmas iepriekšējas paziņošanas pienākumu;
   b) ja, pārsniedzot pastāvoša atbalsta shēmas sākotnējā budžeta 20 % robežvērtību, kas paredzēta Regulas Nr. 794/2004 4. pantā, ir pamats jaunai paziņošanai, – vai šī pārsniegšana ir jāizvērtē salīdzinājumā ar atbalsta shēmai piešķirto ieņēmumu apmēru vai arī salīdzinājumā ar saņēmējiem faktiski piešķirtajiem izdevumiem, izņemot summas, kas ir paturētas rezervē vai kas ir iemaksātas valstij;
   c) pieņemot, ka 20 % robežvērtības ievērošana ir jāizvērtē salīdzinājumā ar atbalsta shēmai paredzētajiem izdevumiem, – vai šāds vērtējums ir jāveic, salīdzinot izdevumu kopējo maksimālo apmēru, kurš minēts apstiprinājuma lēmumā, ar kopējo budžetu, ko visam atbalstam piešķīrusi piešķīrēja organizācija, vai arī salīdzinot maksimālos apmērus, kuri paziņoti saistībā ar katru šajā lēmumā identificēto atbalsta kategoriju, ar šīs organizācijas atbilstošo budžeta pozīciju?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pieņemamību

11 Itālijas valdība norāda, ka prejudiciālie jautājumi ir hipotētiski un tātad nepieņemami.

12 Ar šiem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai trīs nodokļi attiecīgajā laikposmā ir iekasēti, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu. Minētie jautājumi ir saistīti ar tiesvedību par pieteikumiem par viena no šiem nodokļiem, proti, nodokļa par sabiedrības privātai lietošanai paredzētu video ierakstu pārdošanu un nomu, atmaksu. Šī tiesa turklāt pamatojas uz premisu, ka šis nodoklis faktiski ir valsts atbalsta pasākuma LESD 107. panta 1. punkta izpratnē neatņemama sastāvdaļa. Šajos apstākļos prejudiciālajiem jautājumiem ir tieša saikne ar pamatlietas priekšmetu, un tātad tie nav tīri hipotētiski. Tādējādi prejudiciālie jautājumi ir pieņemami.

Par lietas būtību

13 Ar saviem jautājumiem kuri ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai nodokļu ieņēmumu, kuri paredzēti vairāku atļautu atbalsta shēmu finansēšanai, ievērojamais palielinājums salīdzinājumā ar Komisijai paziņotajām aplēsēm, kāds aplūkots pamatlietā, ir pastāvoša atbalsta grozīšana Regulas

Nr. 659/1999 1. panta c) punkta un Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, lasot tos kopsakarā ar LESD 108. panta 3. punktu. Šajā ziņā tā it īpaši jautā Tiesai par veidu, kādā ir jāizvērtē 20 % robežvērtība, kura paredzēta pēdējās minētās regulas 4. panta 1. punkta otrajā teikumā, un par to, vai šī robežvērtība ir jāizvērtē salīdzinājumā ar pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu ieņēmumiem vai arī salīdzinājumā ar faktiski piešķirto atbalstu.

14 Iesākumā Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, ka Līguma noteikumi par valsts atbalstu neattiecas uz nodokļiem, izņemot, ja tie ir atbalsta pasākuma finansēšanas veids un tādējādi ir šī pasākuma neatņemama sastāvdaļa. Ja atbalsta finansēšana nodokļa veidā ir atbalsta pasākuma neatņemama sastāvdaļa, sekas, ko izraisa tas, ka valsts iestādes neievēro LESD 108. panta 3. punkta pēdējā teikumā noteikto īstenošanas aizliegumu, skar arī šo atbalsta pasākuma aspektu; tādējādi valsts iestādēm principā ir jāatmaksā nodokļi, kas iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 13. janvāris, *Streekgewest*, C-174/02, EU:C:2005:10, 16., 24. un 25. punkts; 2005. gada 27. oktobris, *Distribution Casino France* u.c., no C-266/04 līdz C-270/04, C-276/04 un no C-321/04 līdz C-325/04, EU:C:2005:657, 35. punkts; 2006. gada 7. septembris, *Laboratoires Boiron*, C-526/04, EU:C:2006:528, 43. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2016. gada 10. novembris, *DTS Distribuidora de Televisión Digital*/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 65. punkts un tajā minētā judikatūra).

15 Tā kā iesniedzējtiesa jautājumu Tiesai formulējumā norāda uz gadījumu, kad "atbalsta shēma tiek finansēta no piešķirtajiem līdzekļiem", ir jāsaprot, ka prejudiciālie jautājumi ir balstīti uz premisu, ka trīs nodokļi attiecīgajā laikposmā bija aplūkojamo atbalsta shēmu neatņemama sastāvdaļa.

16 Protams, otrajā jautājumā iesniedzējtiesa nošķir *CNC* pamatlietā aplūkotajām atbalsta shēmām piešķirtos ieņēmumus un šo shēmu saņēmējiem faktiski piešķirtos izdevumus, norādīdama uz summām, kas ir paturētas rezervē, un iemaksām, kas ir veiktas valsts vispārējā budžetā. Tomēr, ja šie elementi varētu arī izrādīties atbilstīgi, pārbaudot to, vai trīs nodokļi attiecīgajā laikposmā bija minēto shēmu neatņemama sastāvdaļa, iesniedzējtiesa tos piemin tikai, vaicādama Tiesai par to atbilstīgumu pārbaudē par Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzētās 20 % robežvērtības ievērošanu.

17 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka LESD 267. pantā noteiktajā sadarbībā starp Tiesu un valstu tiesām tikai valsts tiesa, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, var, ņemot vērā lietas īpatnības, noteikt gan to, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu, gan to, cik atbilstīgi ir jautājumi, ko tā uzdod Tiesai (spriedumi, 2018. gada 23. janvāris, *F. Hoffmann-La Roche* u.c., C-179/16, EU:C:2018:25, 44. punkts, kā arī 2018. gada 29. maijs, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen* u.c., C-426/16, EU:C:2018:335, 30. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr Tiesa var sniegt iesniedzējtiesai norādījumus Savienības tiesību interpretācijai, kas tai var būt noderīgi premisas, uz kuru balstīti tās prejudiciālie jautājumi, pamatotības pārbaudei (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 26. maijs, *Bookit*, C-607/14, EU:C:2016:355, 22.–28. punkts).

18 Tiesā Francijas valdība apgalvoja, ka attiecīgajā laikposmā trīs nodokļi nebija pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu neatņemama sastāvdaļa, it īpaši tādēļ, ka nebija finansiālas sakarības starp šo nodokļu ieņēmumiem un piešķirtā atbalsta apmēru, un tādēļ, ka atšķirībā no šiem ieņēmumiem minētais apmērs nebija palielinājies. Vienlaikus atzīstot, ka valsts tiesībās ir paredzēta saistoša tiesību norma, ar ko minētie ieņēmumi ir piešķirti *CNC* budžetam, kura mērķis ir finansēt šīs shēmas, šī valdība tostarp ir norādījusi, ka pārpalikums, ko veido starpība starp triju nodokļu ieņēmumiem un faktiski piešķirto atbalstu, esot ļāvis uzturēt rezerves fondu, *CNC* to esot izmantojis citiem mērķiem, nevis minēto shēmu finansēšanai, un saskaņā ar Francijas Parlamenta balsojumu esot tikušas veiktas iemaksas valsts vispārējā budžetā. Prasītājas pamatlietā un Komisija ir apstrīdējušas šos argumentus.

19 Jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, lai nodokli varētu uzskatīt par atbalsta pasākuma būtisku daļu, atbilstoši attiecīgam valsts tiesiskajam regulējumam jāpastāv ciešai saiknei starp attiecīgo nodokli un atbalstu tādā ziņā, ka nodokļa ieņēmumi noteikti tiek izlietoti atbalsta finansēšanai un tieši ietekmē atbalsta lielumu un līdz ar to šī atbalsta saderības ar iekšējo tirgu vērtējumu (spriedumi, 2008. gada 22. decembris, *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 99. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2016. gada 10. novembris, *DTS Distribuidora de Televisión Digital*/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 68. punkts).

20 Tiesa turklāt ir atzinusi, ka gadījumā, ja struktūrai, kura ir atbildīga par atbalsta, kas finansēts no nodokļa, piešķiršanu, ir diskrecionāra vara novirzīt šī nodokļa ieņēmumus citiem pasākumiem, nevis pasākumiem, kuriem ir visas atbalsta raksturiezīmes LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, šāda apstākļa dēļ var būt izslēgts tas, ka starp nodokli un atbalstu pastāvētu cieša saikne. Proti, ja pastāv šāda diskrecionāra vara, nodokļa ieņēmumi nevarot tieši ietekmēt šī atbalsta saņēmējiem piešķirtās priekšrocības apmēru. Savukārt šāda cieša saikne var pastāvēt, ja nodokļa ieņēmumi tiek pilnībā un ekskluzīvi novirzīti atbalsta piešķiršanai, pat ja tas ir dažādu veidu atbalsts (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2005. gada 13. janvāris, *Pape*, C-175/02, EU:C:2005:11, 16. punkts; 2005. gada 27. oktobris, *Distribution Casino France* u.c., no C-266/04 līdz C-270/04, C-276/04 un no C-321/04 līdz C-325/04, EU:C:2005:657, 55. punkts, kā arī 2008. gada 22. decembris, *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 102. un 104. punkts).

21 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka šādas ciešas saiknes var nebūt, ja piešķirta atbalsta apmērs tiek noteikts tikai pēc objektīviem kritērijiem, kuri nav saistīti ar piešķirtajiem nodokļu ieņēmumiem, un ja uz to attiecas likumā noteikts absolūts maksimālais apmērs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 27. oktobris, *Distribution Casino France* u.c., no C-266/04 līdz C-270/04, C-276/04 un no C-321/04 līdz C-325/04, EU:C:2005:657, 52. punkts).

22 Tā Tiesa tostarp ir uzskatījusi, ka cieša saikne starp nodokli un atbalstu nepastāv gadījumā, ja piešķirtā atbalsta apmērs ir noteikts pēc kritērijiem, kuri nav saistīti ar piešķirtajiem nodokļu ieņēmumiem, un ja valsts tiesību aktos ir paredzēts, ka iespējamais šo ieņēmumu pārpalikums salīdzinājumā ar šo atbalstu bija no jauna jāieskaita attiecīgi rezerves fondā vai Valsts kasē, turklāt šie paši ieņēmumi tiek absolūti ierobežoti tā, ka jebkāds pārpalikums arī tiek ieskaitīts valsts vispārējā budžetā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 10. novembris, *DTS Distribuidora de Televisión Digital*/Komisija, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 70.–72. punkts).

23 Šajā gadījumā iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tās premisa, saskaņā ar kuru trīs nodokļi attiecīgajā laikposmā bija pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu neatņemama sastāvdaļa, ir pamatota, ņemot vērā šī sprieduma 16.–22. punktā izklāstītos apstākļus. Šajā ziņā šai tiesai it īpaši būs jāpārbauda, vai tādēļ, ka *CNC* ieņēmumu daļa tika paturēta rezervē, attiecīgā summa tika no jauna piešķirta citam pasākumam, nevis pasākumiem, kuriem ir visas atbalsta raksturiezīmes LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, un jāizvērtē tas, kā šī ieņēmumu daļas jaunā piešķiršana valsts vispārējā budžetā, kura notika attiecīgajā laikposmā, ietekmēja ciešas saiknes pastāvēšanu starp šiem nodokļiem un šīm shēmām.

24 Kad tas ir precizēts, prejudiciālie jautājumi ir jāizskata, balstoties uz premisu, ka trīs nodokļi attiecīgajā laikposmā bija pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu neatņemama sastāvdaļa (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2017. gada 25. oktobris, *Polbud – Wykonawstwo*, C-106/16, EU:C:2017:804, 26.–28. punkts, kā arī 2018. gada 17. aprīlis, B un *Vomero*, C-316/16 un C-424/16, EU:C:2018:256, 42. punkts).

25 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saistībā ar valsts atbalsta kontroles sistēmu, kas ir ieviesta ar LESD 107. un 108. pantu, procedūra atšķiras atkarībā no tā, vai atbalsts ir pastāvošs vai jauns. Proti, lai gan pastāvošs atbalsts saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu var tikt tiesiski īstenots, kamēr Komisija nav konstatējusi tā nesaderību, LESD 108. panta 3. punktā ir paredzēts, ka par projektiem, ar ko ir plānots ieviest jaunu atbalstu vai grozīt pastāvošu atbalstu, savlaicīgi ir jāpaziņo Komisijai un tie nevar tikt īstenoti, pirms

procedūra nav beigusies ar galīgu lēmumu (spriedumi, 2013. gada 18. jūlijs, *P*, C-6/12, EU:C:2013:525, 36. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2017. gada 27. jūnijs, *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, EU:C:2017:496, 86. punkts).

26 Atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 1. panta c) punktam jēdziens "jauns atbalsts" ir definēts kā "atbalsts, t. i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi". Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta pirmajā teikumā šajā ziņā ir noteikts, ka "[Regulas Nr. 659/1999] 1. panta c) punkta nolūkiem izmaiņas esošajā atbalstā ir jebkādas pārmaiņas, izņemot pilnībā formāla vai administratīva rakstura izmaiņas, kas nevar ietekmēt novērtējumu par atbalsta pasākuma saderību ar [iekšējo] tirgu". Pēdējās minētās regulas 4. panta 1. punkta otrajā teikumā ir norādīts, ka "tomēr esošas atbalsta shēmas sākotnējā budžeta palielinājumu par summu līdz 20 % apmērā neuzskata par esoša atbalsta izmaiņām".

27 Tātad, lai sniegtu iesniedzējtiesai lietderīgu atbildi, ir jānosaka, kas ir jāsaprot ar frāzi "esošas atbalsta shēmas sākotnējais budžets" šīs normas izpratnē, un jāpārbauda, vai šajā gadījumā triju nodokļu kopējo ieņēmumu palielinājums ir uzskatāms par atbalsta shēmas sākotnējā budžeta palielināšanu, par ko ir jāpaziņo Komisijai.

28 Šajā ziņā, tā kā atbilstošajā tiesiskajā regulējumā nav paredzēta neviena definīcija, lai noteiktu jēdzienu "atbalsta shēmas sākotnējais budžets" Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta izpratnē, ir jāizmanto šī jēdziena ierastā nozīme ikdienas valodā, ievērojot kontekstu, kādā tas tiek izmantots, un ar tiesisko regulējumu, kura daļu tas veido, īstenojamos mērķus (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 12. jūnijs, *Louboutin* un *Christian Louboutin*, C-163/16, EU:C:2018:423, 20. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

29 Saskaņā ar ierasto nozīmi jēdziens "budžets" nozīmē summas, kas ir kādas struktūras rīcībā izdevumu segšanai.

30 Attiecībā uz kontekstu, kādā šis jēdziens tiek lietots, un Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punktā izvirzīto mērķi, ir jānorāda, ka ar šo normu tiek īstenota preventīva kontroles sistēma, kas ir ieviesta ar LESD 108. panta 3. punktu, attiecībā uz projektiem, ar ko ir plānots grozīt pastāvošu atbalstu, – saistībā ar kuru Komisijai ir jāpārbauda plānotā atbalsta saderība ar iekšējo tirgu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2008. gada 12. februāris, *CELF* un *ministre de la Culture et de la Communication*, C-199/06, EU:C:2008:79, 37. un 38. punkts). Šī preventīvā kontroles sistēma ir paredzēta, lai tiktu īstenots tikai ar iekšējo tirgu saderīgs atbalsts (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 21. novembris, *Deutsche Lufthansa*, C-284/12, EU:C:2013:755, 25. un 26. punkts, kā arī 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 36. punkts).

31 Šajā ziņā Tiesa jau ir atzinusi, ka, lai varētu pārbaudīt, vai dalībvalsts plānota atbalsta shēma var tikt uzskatīta par saderīgu ar iekšējo tirgu, Komisijai ir jāspēj izvērtēt šīs shēmas iedarbību uz konkurenci, tostarp atkarībā no budžeta, ko dalībvalsts ir piešķīrusi minētajai shēmai, un ka tātad pienākums paziņojumos minēt plānotā atbalsta kopējo summu aplēses ir raksturīgs valsts atbalsta pasākumu iepriekšējas kontroles sistēmai (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2012. gada 22. marts, Itālija/Komisija, C-200/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:165, 47.–49. punkts).

32 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru Komisija atbalsta shēmas gadījumā var izpētīt tikai attiecīgās shēmas vispārīgās raksturiezīmes un tai nav jāpārbauda katrs konkrētais piemērošanas gadījums (spriedumi, 2011. gada 9. jūnijs, *Comitato "Venezia vuole vivere"* u.c./Komisija, C-71/09 P, C-73/09 P un C-76/09 P, EU:C:2011:368, 130. punkts, kā arī 2011. gada 15. novembris, Komisija un Spānija/*Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste, C-106/09 P un C-107/09 P, EU:C:2011:732, 122. punkts).

33 Tādējādi, pat ja atbalsta shēma ir ieviesta, neievērojot LESD 108. panta 3. punktu, Komisijas kontrole var attiekties tikai uz šīs shēmas vispārīgajām raksturiezīmēm un tai nav jāattiecas uz atbalstu, kas ir pārskaitīts faktiski (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2004. gada 29. aprīlis, Grieķija/Komisija, C-278/00, EU:C:2004:239, 21. un 24. punkts).

34 Šajos apstākļos jēdziens "atbalsta shēmas sākotnējais budžets" Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta izpratnē nevar tikt uztverts tādējādi, ka tas attiecas vienīgi uz faktiski piešķirto atbalsta summu, jo šī summa ir zināma tikai pēc attiecīgās atbalsta shēmas īstenošanas. Ņemot vērā kontroles, kas ieviesta ar LESD 108. panta 3. punktu, preventīvo raksturu, šis jēdziens, gluži pretēji, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz budžeta dotāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 20. maijs, *Todaro Nunziatina & C.*, C-138/09, EU:C:2010:291, 40. un 41. punkts), proti, summām, kas ir struktūras, kura ir atbildīga par attiecīgā atbalsta piešķiršanu, rīcībā saistībā ar šo piešķiršanu, ko attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai un ko tā ir apstiprinājusi.

35 Attiecībā uz atbalsta shēmu, kas tiek finansēta no piešķirtajiem nodokļiem, tieši šo nodokļu ieņēmumi tiek nodoti struktūras, kura ir atbildīga par attiecīgās shēmas īstenošanu, rīcībā, un tādējādi tieši tie veido minētās shēmas "sākotnējo budžetu" Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta izpratnē.

36 Tā kā pamatlietā aplūkotās atbalsta shēmas, kas ir atļautas ar 2006. gada lēmumu un 2007. gada lēmumu, ietilpst jēdzienā "pastāvošs atbalsts" Regulas Nr. 659/1999 1. panta b) punkta ii) apakšpunkta izpratnē, ir jāpārbauda, vai Komisija ar šiem lēmumiem ir apstiprinājusi palielinājumu, kāds triju nodokļu kopējiem ieņēmumiem bija attiecīgajā laikposmā.

37 Šajā ziņā ir jāatgādina – kā atkāpes no LESD 107. panta 1. punktā paredzētā vispārējā principa par valsts atbalstu nesaderīgumu ar iekšējo tirgu Komisijas lēmumi, ar ko ir atļauta atbalsta shēma, ir jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2004. gada 29. aprīlis, Vācija/Komisija, C-277/00, EU:C:2004:238, 20. un 24. punkts, kā arī 2010. gada 14. oktobris, *Nuova Agricast* un *Cofra*/Komisija, C-67/09 P, EU:C:2010:607, 74. punkts).

38 Turklāt saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot šādus Komisijas lēmumus, ir ne vien jāaplūko pats to teksts, bet arī jāņem vērā attiecīgās dalībvalsts sniegtais paziņojums (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 20. maijs, *Todaro Nunziatina & C.*, C-138/09, EU:C:2010:291, 31. punkts, un 2010. gada 16. decembris, *Kahla Thüringen Porzellan*/Komisija, C-537/08 P, EU:C:2010:769, 44. punkts, kā arī rīkojumu, 2012. gada 22. marts, Itālija/Komisija, C-200/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:165, 27. punkts). Tādējādi Tiesa jau ir atzinusi, ka lēmuma, ar kuru ir atļauta atbalsta shēma, piemērojamību principā ierobežo budžets, kādu dalībvalsts norādījusi paziņojuma vēstulē, pat ja šis budžets nav norādīts pašā lēmuma tekstā (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2012. gada 22. marts, Itālija/Komisija, C-200/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:165, 26. un 27. punkts).

39 Šajā gadījumā 2006. gada lēmuma un 2007. gada lēmuma tekstā ir skaidri pārņemtas normas par triju nodokļu ieņēmumiem, ko Francijas iestādes ir paziņojušas Komisijai saistībā ar attiecīgo atbalsta shēmu budžetu. Konkrētāk, 2007. gada lēmumā ir skaidri norādītas šo iestāžu aplēses saistībā ar nodokļa par televīzijas pakalpojumiem grozījumiem, kuru rezultātā attiecīgajā laikposmā galvenokārt palielinājās triju nodokļu kopējie ieņēmumi. Proti, šī lēmuma 9. punktā ir minēts, ka saskaņā ar šīm aplēsēm minētie grozījumi varētu "izraisīt atbalsta pieaugumu [laikposmā no 2009. gada līdz 2011. gadam] līdz pat 2–3 % (no 11 līdz 16,5 miljonu EUR) apmērā gadā". Tāpat minētā lēmuma 20. punktā Komisija bija no jauna pieminējusi norādītās aplēses, tai izvērtējot minēto grozījumu ietekmi uz pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu saderību ar iekšējo tirgu.

40 Šajos apstākļos no 2006. gada lēmuma un 2007. gada lēmuma izriet, ka triju nodokļu ieņēmumi ir elements, uz kuru Komisija ir pamatojusies, apstiprinādama aplūkotās atbalsta shēmas, un ka šī iestāde nav atļāvusi šo ieņēmumu palielinājumu, kurš pārsniegtu Komisijai paziņotās aplēses. Tādējādi, ņemot

vērā šī sprieduma 31., 37. un 38. punktā norādīto judikatūru, ir uzskatāms, ka atļauju īstenot šīs shēmas, kas piešķirtas ar minētajiem lēmumiem, piemērojamība saistībā ar triju nodokļu ieņēmumiem attiecas vienīgi uz palielinājumu, kas ir paziņots Komisijai.

41 Kā norāda iesniedzējtiesa, reālais palielinājums, kāds triju nodokļu kopējiem ieņēmumiem bija attiecīgajā laikposmā, acīmredzami pārsniedza Komisijai sniegtās aplēses, proti, 16,5 miljonus EUR gadā, bet šī palielinājuma apmērs saskaņā ar šajā judikatūrā minēto Valsts kontroles ziņojumu minētajā laikposmā bija vidēji 67 miljoni EUR. Tā kā šāds budžeta palielinājums salīdzinājumā ar Komisijas atļauto budžetu var ietekmēt pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu saderības ar iekšējo tirgu novērtējumu, tas veido pārmaiņas, kas nav pilnībā formāla vai administratīva rakstura izmaiņas, Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē. Ja vien šis palielinājums nesaglabājas mazāks par šīs regulas 4. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzēto robežvērtību 20 % apmērā, tātad tas veido pastāvoša atbalsta grozījumus Regulas Nr. 659/1999 1. panta c) punkta izpratnē.

42 Tā kā iesniedzējtiesa šajā ziņā vēlas noskaidrot, vai ir nozīme apstāklim, ka minētais palielinājums nav radies juridisku grozījumu dēļ pamatlietā aplūkotajās atbalsta shēmās, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta pirmajā teikumā jēdziens "izmaiņas esošajā atbalstā" ir definēts plaši – tas ietver "jebkādas pārmaiņas, izņemot pilnībā formāla vai administratīva rakstura izmaiņas, kas nevar ietekmēt novērtējumu par atbalsta pasākuma saderību ar [iekšējo] tirgu". Kā izriet no vārdiem "jebkādas pārmaiņas", šī definīcija nevar attiekties vienīgi uz juridiskiem grozījumiem atbalsta shēmās.

43 Turklāt šī tiesību norma ir jāinterpretē, ņemot vērā ar to īstenotās preventīvās kontroles sistēmas mērķi, kurš, kā atgādināts šī sprieduma 30. punktā, ir nodrošināt, ka tiek īstenots tikai ar iekšējo tirgu saderīgs atbalsts. Atbalsta shēmas budžeta palielinājums var ietekmēt tās saderības ar iekšējo tirgu vērtējumu neatkarīgi no tā, vai šīs izmaiņas ir vai nav radušās juridisku grozījumu dēļ attiecīgajā atbalsta shēmā.

44 Arī nepieciešamība ievērot tiesiskās noteiktības principu nav šķērslis tam, lai atbalsta shēmas budžeta palielinājums salīdzinājumā ar Komisijas atļauto budžetu tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, tiktu uzskatīts par pastāvoša atbalsta grozīšanu LESD 108. panta 3. punkta izpratnē.

45 No Regulas Nr. 794/2004 4. apsvēruma izriet, ka tieši tiesiskās noteiktības apsvērumu dēļ šīs regulas 4. panta 1. punkta otrajā teikumā ir noteikta precīza robežvērtība, kuru nepārsniedzot, atbalsta shēmas budžeta palielinājums netiek uzskatīts par pastāvoša atbalsta grozīšanu. Nosakot šo robežvērtību visai augstu, proti, 20 % apmērā, šajā tiesību normā ir paredzēta drošības rezerve, kurā ir pietiekami ņemta vērā nenoteiktība, kāda aplūkota pamatlietā – nenoteiktība, kas saistīta ar preventīvās kontroles, kura ieviesta ar LESD 108. panta 3. punktu, piemērošanu attiecībā uz atbalsta shēmām, tostarp svārstīgs budžets.

46 Turklāt Tiesa jau ir atzinusi, ka dalībvalsts nedrīkst atsaukties uz tiesiskās noteiktības principu, lai izvairītos no informācijas, kuru tā ir sniegusi Komisijai, paziņodama valsts atbalsta shēmu, un no kuras ir atkarīga Komisijas lēmuma, ar ko šī shēma ir atļauta, piemērojamība, bet dalībvalstij, gluži pretēji, ir jāņem vērā šī informācija un jāraugās, lai minētā shēma tiktu īstenota saskaņā ar šo informāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 16. decembris, *Kahla Thüringen Porzellan* /Komisija, C-537/08 P, EU:C:2010:769, 47. punkts).

47 Turklāt ir jānorāda, ka šajā gadījumā Komisijas dokumentā, kura nosaukums ir "Valsts atbalsts ir atļauts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. panta noteikumiem – Gadījumi, pret kuriem Komisijai nav iebildumu" un kas ir publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2007, C 246, 1. lpp.), Francijas iestāžu aplēses attiecībā uz triju nodokļu ieņēmumu pieaugumu pēc nodokļa par televīzijas pakalpojumiem grozījumiem tika pasniegtas kā atļautā atbalsta "budžets". Preventīvās kontroles sistēmā, kas ieviesta ar LESD 108. panta 3. punktu, nedz attiecīgā dalībvalsts, nedz atļautās atbalsta

shēmas saņēmēji nevar reāli atsaukties uz tiesisko paļāvību uz to, ka lēmums par atļaujas piešķiršanu ir saistošs plašāk par pasākuma aprakstu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 14. oktobris, *Nuova Agricast* un *Cofra*/Komisija, C-67/09 P, EU:C:2010:607, 72.–74. punkts).

48 Iesniedzējtiesa arī vēlas noskaidrot, kas attiecībā uz pamatlietu ir jāmācās no 1994. gada 9. augusta sprieduma *Namur-Les assurances du crédit* (C-44/93, EU:C:1994:311), kurā Tiesa būtībā ir atzinusi, ka tādas publisko tiesību iestādes, kas ir saņēmusi valsts piešķirtu atbalstu saskaņā ar tiesību aktiem, kuri bija spēkā, pirms stājās spēkā EEK līgums, darbības jomas paplašināšana nevar tikt uzlūkota kā pastāvoša atbalsta grozīšana, jo šī paplašināšana nav ietekmējusi ar šiem tiesību aktiem ieviesto atbalsta shēmu.

49 Tomēr šo judikatūru nevar pārņemt attiecībā uz pamatlietu. Proti, atbalsta, kas aplūkots lietā, kurā taisīts 1994. gada 9. augusta spriedums *Namur-Les assurances du crédit* (C-44/93, EU:C:1994:311), saņēmēja darbības jomas paplašināšana, kas neietekmēja atbalsta shēmu, kura ieviesta ar attiecīgajiem tiesību aktiem, nav salīdzināma ar pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu budžeta palielinājumu, jo šis palielinājums vien tieši skar attiecīgās atbalsta shēmas.

50 No tā izriet, ka pamatlietā aplūkoto nodokļu ieņēmumu, ar kuriem tiek finansētas vairākas atļautas atbalsta shēmas, palielinājums salīdzinājumā ar Komisijai paziņotajām aplēsēm ir pastāvoša atbalsta grozīšana Regulas Nr. 659/1999 1. panta c) punkta un Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, lasot tos kopsakarā ar LESD 108. panta 3. punktu, ja vien šis palielinājums nesaglabājas mazāks par pēdējās minētās regulas 4. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzēto robežvērtību 20 % apmērā.

51 Attiecībā uz minētās robežvērtības aprēķināšanu tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, no paša Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta otrajā teikuma formulējuma izriet, ka pastāvošas atbalsta shēmas "sākotnējā budžeta" palielinājums par summu līdz 20 % apmērā netiek uzskatīts par pastāvoša atbalsta grozīšanu. Tādējādi šajā tiesību normā paredzētā robežvērtība 20 % apmērā attiecas uz aplūkotās atbalsta shēmas "sākotnējo budžetu", proti, uz Komisijas atļautās shēmas budžetu.

52 Turklāt no šī sprieduma 28.–35. punkta izriet, ka tādā gadījumā, kāds aplūkots šajā lietā, kad pastāvoša atbalsta shēma tiek finansēta no tam piešķirtajiem nodokļiem, šīs shēmas sākotnējais budžets tiek noteikts ar novirzīto nodokļu ieņēmumu aplēsēm, kuras Komisija ir atļāvusi. Tādējādi robežvērtības 20 % apmērā pārsniegšana ir jāizvērtē salīdzinājumā ar šiem ieņēmumiem, nevis salīdzinājumā ar faktiski piešķirto atbalstu.

53 Šajā gadījumā no 2006. gada lēmuma un 2007. gada lēmuma izriet, ka Komisija attiecībā uz triju nodokļu gada ieņēmumiem ir atļāvusi maksimālo summu aptuveni 557 miljonu EUR apmērā. Proti, no Valsts kontroles ziņojuma, uz kuru iesniedzējtiesa atsaucas lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, izriet, ka attiecīgajā laikposmā šo nodokļu gada ieņēmumu apmērs ir palielinājies līdz aptuveni 806 miljoniem EUR par 2011. gadu, tostarp nodokļa par televīzijas pakalpojumiem ieņēmumu ievērojamā pieauguma dēļ, kas no 362 miljoniem EUR par 2007. gadu pieauga līdz 631 miljonam EUR par 2011. gadu. Tādējādi šķiet, ka palielinājums, kāds pamatlietā aplūkotajai atbalsta shēmai bija šajā laikposmā salīdzinājumā ar budžetu, kas ir atļauts ar 2006. gada lēmumu un 2007. gada lēmumu, acīmredzami pārsniedz robežvērtību 20 % apmērā, ar precizējumu, ka gads, kurā šīs robežvērtība tiek pārsniegta, ir jānosaka iesniedzējtiesai.

54 Šajā ziņā attiecībā uz *CNC* ieņēmumu daļas paturēšanu rezervē, uz ko norādījusi iesniedzējtiesa, šķiet, ka no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka šīs paturēšanas rezervē attiecīgā summa tiek no jauna piešķirta citam pasākumam, nevis pasākumiem, kuriem ir visas atbalsta raksturiezīmes LESD 107. panta 1. punkta izpratnē; tomēr tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

55 Ja nenotiek šāda piešķiršana, kas ļautu atskaitīt triju nodokļu ieņēmumus no attiecīgo atbalsta shēmu budžeta, ar paturēšanu rezervē šie ieņēmumi tiek atstāti struktūras, kura ir atbildīga par šīs atbalsta shēmas īstenošanu, rīcībā individuāla atbalsta pārskaitīšanai, jo vienīgās šīs paturēšanas rezervē sekas, kā Komisija ir uzsvērusi tiesas sēdē, ir šīs pārskaitīšanas atlikšana laikā. Tā kā šie ieņēmumi tādējādi joprojām nonāk šajā budžetā, pati šī paturēšana rezervē nevar radīt draudus, ka tiks pārsniegta Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzētā 20 % robežvērtība.

56 Attiecībā uz iemaksām valsts vispārējā budžetā, ko minējusi arī iesniedzējtiesa, ir jāvērš uzmanība uz to, ka saskaņā ar norādēm, kuras ietvertas Tiesas rīcībā esošajos lietas materiālos, šķiet, ka attiecīgajā laikposmā Francijas Parlaments 2010. gada decembrī šajā budžetā ir ieskaitījis tikai summu 20 miljonu EUR apmērā par 2011. gadu. Ievērojot Valsts kontroles ziņojumā iekļauto informāciju, kas minēta šī sprieduma 53. punktā, šķiet, ka, pat ņemot vērā šo jauno ieskaitīšanu, palielinājums, kāds pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu budžetā bija attiecīgajā laikposmā salīdzinājumā ar budžetu, kas ir atļauts ar 2006. gada lēmumu un 2007. gada lēmumu, pārsniegtu robežvērtību 20 % apmērā.

57 Tādēļ – un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai – šķiet, ka vienīgi *CNC* ieņēmumu daļas paturēšana rezervē, no jauna neieskaitot attiecīgo summu citiem mērķiem, nevis atbalsta piešķiršanai, tāpat iemaksas valsts vispārējā budžetā, kas veiktas attiecīgajā laikposmā, nevar radīt šaubas par pamatlietā aplūkoto atbalsta shēmu budžeta palielinājuma esamību šajā laikposmā salīdzinājumā ar budžetu, kāds atļauts ar 2006. gada lēmumu un 2007. gada lēmumu, kas pārsniedz Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzēto 20 % robežvērtību.

58 Kā izriet no šī sprieduma 23. punkta, šis secinājums tomēr neskar vērtējumu, kāds iesniedzējtiesai būs jāveic par *CNC* ieņēmumu daļas paturēšanu rezervē un par iemaksām valsts vispārējā budžetā, kas veiktas attiecīgajā laikposmā, pārbaudot to, vai pastāv cieša saikne starp trijiem nodokļiem un attiecīgajām atbalsta shēmām.

59 Tādējādi atkarībā no šīs pārbaudes rezultātiem saistībā ar preventīvo kontroles sistēmu, kas ir ieviesta ar LESD 108. panta 3. punktu, par šo shēmu budžeta palielinājumu salīdzinājumā ar Komisijas atļauto budžetu, kāds aplūkots pamatlietā, tai bija jāpaziņo savlaicīgi, proti, tiklīdz Francijas iestādes varēja saprātīgi prognozēt, ka minētā 20 % robežvērtība tiks pārsniegta.

60 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild, ka pamatlietā aplūkoto nodokļu ieņēmumu, ar kuriem tiek finansētas vairākas atļautas atbalsta shēmas, palielinājums salīdzinājumā ar Eiropas Komisijai paziņotajām aplēsēm ir pastāvoša atbalsta grozīšana Regulas Nr. 659/1999 1. panta c) punkta un Regulas Nr. 794/2004 4. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, lasot tos kopsakarā ar LESD 108. panta 3. punktu, ja vien šis palielinājums nesaglabājas mazāks par pēdējās minētās regulas 4. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzēto robežvērtību 20 % apmērā. Šī robežvērtība situācijā, kāda aplūkota pamatlietā, ir jāizvērtē salīdzinājumā ar atbalsta shēmām piešķirtajiem ieņēmumiem, nevis salīdzinājumā ar faktiski piešķirto atbalstu.

Par šī sprieduma iedarbības ierobežošanu laikā

61 Attiecībā uz Francijas valdības lūgumu ierobežot šī sprieduma iedarbību laikā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ar Tiesas sniegto Savienības tiesību normas interpretāciju, tai īstenojot LESD 267. pantā noteikto kompetenci, tiek izskaidrota un precizēta šīs tiesību normas jēga un piemērošanas joma, kā šī tiesību norma ir vai bija jāsaprot kopš tās spēkā stāšanās dienas. No tā izriet, ka šādi interpretēto tiesību normu tiesa var piemērot un tiesai tā ir jāpiemēro arī attiecībā uz tiesiskajām attiecībām, kas radušās vai izveidotas pirms nolēmuma, ar kuru tiek lemts par lūgumu sniegt interpretāciju, pieņemšanas, ja turklāt ir izpildīti nosacījumi attiecībā uz strīda par minētās tiesību normas piemērošanu piekritību kompetentajām tiesām (spriedums, 2015. gada 29. septembris, *Gmina Wrocław*, C-276/14, EU:C:2015:635, 44. punkts un tajā minētā judikatūra).

62 Tiesa tikai pilnīgā izņēmuma kārtā, piemērojot Savienības tiesību sistēmai raksturīgo vispārējo tiesiskās noteiktības principu, var būt spiesta ierobežot iespēju jebkurai ieinteresētajai personai atsaukties uz tiesību normu, kuru Tiesa ir interpretējusi, lai apstrīdētu labticīgi nodibinātas tiesiskās attiecības. Lai varētu pieņemt nolēmumu par šādu ierobežojumu, ir jābūt izpildītiem diviem būtiskiem kritērijiem, proti, jābūt labticībai ieinteresēto personu vidū un būtisku traucējumu rašanās riskam (spriedums, 2015. gada 29. septembris, *Gmina Wrocław*, C-276/14, EU:C:2015:635, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

63 Šajā gadījumā Francijas valdība nepierāda, ka šī sprieduma rezultātā izdarīts iesniedzējtiesas konstatējums, ka ir pārkāpts LESD 108. panta 3. punkts, izraisītu būtisku traucējumu rašanās risku.

64 Tādējādi un bez nepieciešamības pārbaudīt, vai ir izpildīts ieinteresēto personu labticības kritērijs, šī sprieduma iedarbība laikā nav jāierobežo.

Par tiesāšanās izdevumiem

65 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Pamatlietā aplūkoto nodokļu ieņēmumu, ar kuriem tiek finansētas vairākas atļautas atbalsta shēmas, palielinājums salīdzinājumā ar Eiropas Komisijai paziņotajām aplēsēm ir pastāvoša atbalsta grozīšana Regulas Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108. panta] piemērošanai, 1. panta c) punkta un Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Padomes Regulu Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108. panta] piemērošanai, 4. panta 1. punkta pirmā teikuma izpratnē, lasot tos kopsakarā ar LESD 108. panta 3. punktu, ja vien šis palielinājums nesaglabājas mazāks par pēdējās minētās regulas 4. panta 1. punkta otrajā teikumā paredzēto robežvērtību 20 % apmērā. Šī robežvērtība situācijā, kāda aplūkota pamatlietā, ir jāizvērtē salīdzinājumā ar atbalsta shēmām piešķirtajiem ieņēmumiem, nevis salīdzinājumā ar faktiski piešķirto atbalstu.

[Paraksti]